

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 22. mája 2007*

Vo veci T-216/05,

Mebrom NV, so sídlom v Rieme-Ertvelde (Belgicko), v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: U. Wölker a X. Lewis, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie údajného rozhodnutia obsiahnutého v liste Komisie z 11. apríla 2005 adresovanom žalobkyni a týkajúcom sa pridelenia kvót na dovoz metylbromidu na rok 2005,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Papasavvas,
tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. novembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny a skutkový rámec

1. Viedenský dohovor a Montrealský protokol

- ¹ Rozhodnutím Rady 88/540/EHS zo 14. októbra 1988 týkajúcim sa uzatvorenia Viedenského dohovoru o ochrane ozónovej vrstvy a Montrealského protokolu o látkach, ktoré porušujú ozónovú vrstvu (Ú. v. ES L 297, s. 8; Mim. vyd. 11/016, s. 206) Európske spoločenstvo pristúpilo k Viedenskému dohovoru o ochrane ozónovej vrstvy (ďalej len „Viedenský dohovor“) a k Montrealskému protokolu o látkach, ktoré porušujú ozónovú vrstvu (ďalej len „Montrealský dohovor“).

- 2 Na metylbromid sa uplatní Montrealský protokol. Ide o pesticíd, ktorý sa používa fumigáciou, a to najmä v poľnohospodárstve, lebo ľahko preniká do pôdy a javí sa ako účinný proti širokému spektru škodcov. Jeho rýchly rozklad bráni nakazeniu potravinového reťazca a spodných vôd. Metylbromid je preto jedným z piatich najpoužívanejších pesticídov na svete. Jeho nevýhodou však je, že poškodzuje ozónovú vrstvu.

- 3 Roku 1997 sa zmluvné strany Montrealského protokolu dohodli na postupnom znižovaní do 31. decembra 2004 a od 1. januára 2005 na zakázaní výroby a dovozu metylbromidu do rozvinutých krajín, s výnimkou tzv. kritických použití.

- 4 Podľa rozhodnutia IX/6 zmluvných strán Montrealského protokolu (ďalej len „rozhodnutie IX/6“) sa použitie metylbromidu môže považovať za „kritické“ len vtedy, ak žiadateľ preukáže, že nulová dostupnosť metylbromidu na daný osobitný účel by spôsobila značné narušenie trhu a že neexistujú technicky a hospodársky uskutočniteľné alternatívy alebo náhrady dostupné užívateľovi, ktoré by boli prijateľné z hľadiska životného prostredia a zdravia a vhodné pre jednotlivé plodiny a okolnosti odôvodňujúce žiadosť.

- 5 Rozhodnutie IX/6 ďalej požaduje, aby sa prípadná výroba a spotreba metylbromidu na kritické použitia povolila len v prípade, že:
 - boli prijaté všetky technicky a hospodársky uskutočniteľné kroky na minimalizáciu kritického použitia a s ním spojených emisií metylbromidu,

- metylbromid nie je k dispozícii z existujúcich zásob uloženého alebo recyklovaného metylbromidu,

- sa preukáže, že bolo vynaložené primerané úsilie s cieľom ohodnotiť alternatívy a náhrady, uviesť ich na trh a zaručiť ich schválenie podľa príslušnej vnútroštátnej právnej úpravy.

2. Nariadenie (ES) č. 2037/2000

- 6 Povinnosti vyplývajúce z Viedenského a Montrealského protokolu v súčasnosti v rámci právneho poriadku Spoločenstva vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu (Ú. v. ES L 244, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 190, ďalej len „nariadenie“). Tento predpis stanovuje pravidlá, ktoré sa uplatnia na výrobu, dovážanie, vyvážanie a použitie niektorých látok, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu, medzi nimi aj metylbromidu.

- 7 Článok 2 nariadenia definuje podnik na účely tohto nariadenia ako „akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá vyrába, recykluje s cieľom uvedenia na trh alebo používa kontrolované látky na priemyselné alebo obchodné účely v rámci spoločenstva, ktorá uvoľňuje takéto dovezené látky do voľného obehu v rámci spoločenstva, alebo ktorá vyváža takéto látky zo spoločenstva na priemyselné alebo komerčné účely“. Definuje tiež „uvedenie na trh“, a to ako „dodávanie alebo sprístupnenie kontrolovaných látok alebo výrobkov obsahujúcich kontrolované látky, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, pre tretie osoby za odplatu alebo bezodplatne“.

8 Článok 3 ods. 2 bod i) písm. d) nariadenia zakazuje výrobu metylbromidu po 31. decembri 2004 s výnimkou výroby, okrem iných, na kritické použitia v súlade s jeho článkom 3 ods. 2 bodom ii) a kritériami stanovenými v rozhodnutí IX/6.

9 Článok 3 ods. 2 bod ii) nariadenia stanovuje:

„Vzhľadom na návrhy podané členskými štátmi uplatní Komisia... kritériá stanovené v rozhodnutí zmluvných strán protokolu IX/6 spolu so všetkými inými dôležitými kritériami odsúhlasenými zmluvnými stranami protokolu, aby každý rok určila akékoľvek použitia, pre ktoré je možné v rámci spoločenstva povoliť výrobu, dovážanie a použitie metylbromidu do spoločenstva po 31. decembri 2004, a aby určila množstvá a použitia, ktoré sa povolia a takých užívateľov, ktorí môžu mať výhody z takýchto kritických výnimiek. Taká výroba a dovážanie sa povolí iba vtedy, ak nie sú od žiadnej zmluvnej strany protokolu dostupné žiadne primerané alternatívy alebo recyklovaný alebo rekultivovaný metylbromid...“

10 Článok 3 ods. 4 nariadenia stanovuje, že Komisia vydá povolenia užívateľom schváleným v súlade s článkom 3 ods. 1 druhým pododsekom a článkom 3 ods. 2 bodom ii) a oznámi im použitie, pre ktoré majú oprávnenie, ako aj látky a ich množstvá, ktoré sú oprávnení používať.

11 Ďalej, článok 4 ods. 2 bod i) písm. a) až c) nariadenia stanovuje, že každý výrobca a dovozca zabezpečí, že v období od 1. januára 1999 do 31. decembra 2004 neuvedie na trh alebo nepoužije pre seba metylbromid, ktorého množstvo prevýši určité percento metylbromidu, ktorý uviedol na trh alebo použil pre seba v roku 1991.

- 12 Po 31. decembri 2004 každý výrobca a dovozca v súlade s článkom 4 ods. 2 bodom i) písm. d) nariadenia a bez toho, aby boli dotknuté odseky 4 a 5 uvedeného článku, zabezpečí, že metylbromid neuvedie na trh alebo ho nepoužije pre seba.
- 13 Podľa článku 4 ods. 4 nariadenia sa tento zákaz neuplatní najmä na uvedenie kontrolovaných látok na trh alebo na ich použitie, ak sa používajú na splnenie povolených požiadaviek pre kritické použitie užívateľov identifikovaných podľa článku 3 ods. 2 nariadenia.
- 14 Okrem toho článok 4 ods. 5 nariadenia stanovuje, že každý výrobca alebo dovozca oprávnený uvádzať kontrolované látky, ktoré sú uvedené v tomto článku, na trh alebo používať ich pre seba, môže preniesť toto právo, pokiaľ ide o všetky alebo akékoľvek množstvá takejto skupiny látok určenej v súlade s týmto článkom, na ktoréhokoľvek iného výrobcu alebo dovozcu takejto skupiny látok v rámci Spoločenstva.
- 15 Článok 6 ods. 1 nariadenia stanovuje:

„Podmienkou prepustenia kontrolovaných látok do voľného obehu v spoločenstve alebo na aktívny zušľachtovací styk je predloženie dovozného povolenia. Takéto povolenia vydá Komisia po preverení súladu s článkami 6, 7, 8 a 13.“

- 16 Článok 6 ods. 3 a 4 nariadenia definuje skutočnosti, ktoré sa uvedú v žiadosti o povolenie, a stanovuje, že Komisia môže požadovať osvedčenie potvrdzujúce vlastnosti látky, ktorá sa má doviesť. Článok 8 zakazuje dovozy kontrolovaných látok

zo štátov, ktoré nie sú zmluvnými stranami Montrealského protokolu. Článok 13 nariadenia za určitých podmienok povoľuje odchýlky, a to najmä zo zákazu podľa článku 8 nariadenia.

17 Článok 7 nariadenia znie:

„Prepustenie kontrolovaných látok dovážaných z tretích štátov do obehu v rámci spoločenstva podlieha množstevným limitom. Takéto limity sa určia a kvóty sa pridelia podnikom na obdobie od 1. januára do 31. decembra 1999 a pre obdobie každých nasledujúcich 12 mesiacov v súlade s postupom uvedeným v článku 18 ods. 2. Pridelia sa iba:

- a) pre kontrolované látky skupiny VI a VIII uvedené v prílohe I;

- b) pre kontrolované látky, ak sa používajú na základné alebo kritické účely alebo na karanténne a predzásielkové použitie;

...“

18 Článok 17 nariadenia sa týka opatrení na zabránenie úniku kontrolovaných látok a vo svojom odseku 2 najmä stanovuje, že členské štáty stanovia minimálne kvalifikačné požiadavky pre pracovníkov dotknutých fumigáciou metylbromidom.

- 19 Podľa článku 18 nariadenia bude Komisii pomáhať výbor, na ktorý sa uplatnia články 4 a 7 rozhodnutia Rady 1999/468/EHS z 28. júna 1999, ktoré stanovuje postupy pre výkon vykonávacích právomocí zverených Komisii [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 184, s. 23).

3. Režim uplatňovania článkov 6 a 7 nariadenia: zmeny k 1. januáru 2005

- 20 Nasledujúce informácie, ktoré sa týkajú zmien k 1. januáru 2005 v uplatňovaní článkov 3, 4, 6 a 7 nariadenia, vyplývajú z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z ich písomných odpovedí na otázky Súdu prvého stupňa.
- 21 Až do 31. decembra 2004 fungoval systém povolení a kvót prideľovaných na základe článkov 6 a 7 nariadenia takto: každý rok, zvyčajne v septembri, predložili dovozcovia Komisii žiadosť o dovoznú kvótu na nasledujúci rok, a to prostredníctvom štandardného formulára vytvoreného na tento účel Komisiou. Kvóty sa zvyčajne prideľovali na základe rozhodnutí Komisie, v januári alebo vo februári nasledujúceho roka, uvádzajúcich menovitý a vyčerpávajúci zoznam dovozcov, žiadostiam ktorých Komisia vyhovelá, a ich presné individuálne kvóty. Pokiaľ ide o metylbromid, objem individuálnej kvóty sa vypočítal podľa historického podielu na trhu v roku 1991 ôsmich dovozcov majúcich právo na dovozné kvóty na kontrolované použitie metylbromidu.
- 22 Od 1. januára 2005 musia byť povolené množstvá a použitia, ako aj podniky, ktoré môžu mať výhodu z odchýliek na kritické použitia metylbromidu, určené Komisiou každoročne v súlade s postupom definovaným v článku 18 ods. 2 nariadenia, kritériami uvedenými v rozhodnutí IX/6 a všetkými ďalšími kritériami, odsúhlasenými zmluvnými stranami Montrealského protokolu.

- 23 V marci predchádzajúceho roka Komisia vyzve členské štáty, aby jej svoje žiadosti o kritické použitie metylbromidu predložili najneskôr do 30. júna. Komisia, zvyčajne v spolupráci externých znalcov, žiadosti preskúma a stanoví množstvá povolené na kritické použitie pre odrodu a pre členský štát.
- 24 Komisia následne uverejní oznam v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* pre všetky použitia poškodzujúce ozónovú vrstvu a uvedie, že budú stanovené kvóty obmedzujúce celkové množstvo metylbromidu, ktorý možno uviesť na trh na účely kritického použitia. Ďalej pripraví rozhodnutie, ktorým sa stanovia množstvá metylbromidu povolené na účely kritického použitia.
- 25 Členské štáty predložia Komisii údaje týkajúce sa zásob metylbromidu dostupného na účely kritických použití a poskytnú jej mená a adresy každého činného fumigátora alebo fumigačného podniku, kvótu pre odrodu a fumigátora, plán opisujúci spôsob, akým sa metylbromid použije v súlade s nariadením, a zásoby každého fumigačného podniku a pre použitie. Je na členských štátoch, aby celkové kvóty prerozdělili medzi fumigátorov podľa svojich vlastných kritérií.
- 26 Komisia zaviedla elektronický systém riadenia pridelovania kvót cez internetovú stránku venovanú látkam, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu (Ozone Depleting Substances, ďalej len „stránka ODS“). Na tejto stránke sa zaznamenávajú kvóty a zásoby každého fumigátora. Každý fumigátor je povinný sa prostredníctvom svojho členského štátu zaregistrovať a dostane prístupové heslo na stránku ODS, na ktorej môže žiadať o povolenie na dovoz alebo výrobu metylbromidu, ak sú jeho zásoby vyčerpané. Systém bol vytvorený tak, aby sa zásoby odpočítavali od výrobných alebo dovozných kvót. Fumigátor dostane povolenie, ktoré mu umožňuje prostredníctvom stránky ODS odobrať určité množstvá zo zásob. Po vyčerpaní zásob môže fumigátor žiadať o povolenie na dovoz alebo výrobu. Povolenia môže získať len prostredníctvom stránky ODS.

27 Po tom, čo sa fumigátorovi prideli kvóta, tento si môže zvoliť dovozcu zaregistrovaného na stránke ODS a poveriť ho dovozom požadovaného množstva metylbromidu. Žiadosť o množstvá v rámci pridelenej kvóty musí identifikovať dovozcu. Komisia fumigátorovi e-mailom potvrdí, či žiadosti vyhovie alebo ju zamietá. Ak sa žiadosti vyhovie, Komisia žiadosť „uzavrie“ a informuje dotknutý členský štát. Nato, aby sa mohol výrobok doviesť a preclíť, musí dovozca v mene fumigátora požiadať a získať dovozné povolenie potvrdené útvarmi Komisie a vzťahujúce sa konkrétne na žiadosť fumigátora, pokiaľ ide o množstvo, odrodu a členský štát. Dovozca môže spojiť viacero žiadostí, aby získal dostatočné množstvo metylbromidu a uspokojil viacero žiadostí na základe jediného dovozného povolenia. Je teda na dovozcovi, aby fumigátorovi dodal správne množstvo metylbromidu.

28 Členské štáty sú vyzývané na predloženie výročnej správy o kritických použitíach metylbromidu, čo umožňuje spätné preverenie neprekročenia množstiev stanovených pre jednotlivé kategórie použitia.

4. *Oznam dovozcom z roku 2004*

29 Dňa 22. júla 2004 Komisia uverejnila oznam pre dovozcov kontrolovaných látok do Európskej únie v roku 2005, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu, týkajúci sa nariadenia (Ú. v. EÚ C 187, s. 11, ďalej len „oznam z roku 2004“) (pozri tiež bod 24 vyššie).

30 Podľa jeho bodu I je oznam z roku 2004 adresovaný podnikom, ktoré majú v úmysle doviesť v roku 2005 do Spoločenstva látky pochádzajúce z tretích štátov, medzi nimi metylbromid.

31 V bode II oznamu z roku 2004 Komisia týmto podnikom oznamuje, že článok 7 nariadenia požaduje stanovenie množstevných obmedzení a pridelenie kvót výrobcom a dovozcom, medzi inými, najmä pre metylbromid. Ďalej uvádza:

„Kvóty sa pridelujú pre:

- a) Metylbromid na karanténne a predzásielkové (KPZ) použitie, ako to definujú zmluvné strany Montrealského protokolu, a na kritické použitie v súlade s rozhodnutiami IX/6, ExI/3, ExI/4 a akýmkoľvek ďalšími príslušnými kritériami dohodnutými zmluvnými stranami Montrealského protokolu a článkom 3 ods. 2 bod ii) nariadenia; karanténne a predzásielkové použitie a kritické použitie sú schválené Komisiou podľa článku 18 nariadenia;

...“

32 V bode VII oznamu z roku 2004 Komisia oznamuje podnikom, ktoré nedisponujú kvótami na dovoz kontrolovaných látok na rok 2004 a ktoré chcú o ne požiadať pre rok 2005, aby tak urobili pred útvarmi Komisie najneskôr do 3. septembra 2004.

33 V bode VIII oznamu z roku 2004 Komisia informuje podniky s kvótou na dovoz kontrolovaných látok na rok 2004, že musia urobiť vyhlásenie vyplnením a predložením príslušných formulárov nachádzajúcich sa na stránke ODS a že „bude brať do úvahy iba žiadosti prijaté do 3. septembra 2004“.

- 34 V bode IX oznamu z roku 2004 Komisia uvádza, že žiadosti zhodnotí a stanoví dovozné kvóty pre každého dovozcu a výrobcu. Pridelené kvóty budú prístupné na stránke ODS a všetci žiadatelia dostanú oznámenie o rozhodnutí poštou.

5. Žiadosť žalobkyne

- 35 Žalobkyňa je od roku 1996 vo svojom mene a na základe prenosu dovozných kvót pre ďalších dvoch dovozcov dovozcom metylbromidu do Európskej únie. Dovozné kvóty jej boli pridelené v rokoch 1996 až 2004. Roku 2004 jej bolo pridelených 37,46 % celkovej kvóty Európskej únie.
- 36 Po uverejnení oznamu z roku 2004 žalobkyňa predložila Komisii 30. augusta 2004 vyhlásenie na účely získania, medzi inými, kvóty pre metylbromid, na účely jeho kritických použití v roku 2005. Žiadala o pridelenie kvóty 4 500 000 kg zodpovedajúcej 2 700 000 kg potenciálu poškodzovania ozónovej vrstvy.
- 37 Dňa 10. decembra 2004 žalobkyňa dostala od Komisie e-mail zaslaný všetkým užívateľom stránky ODS, v ktorom jej bolo oznámené, že „kvóta na rok 2005 bude uvedená na [jej] internetovej stránke... 13. decembra 2004“. Presnejšie sa v ňom uvádzalo, že „rozhodnutie o dovoze“ bolo vo fáze prípravy a že po jeho prijatí bude oznámené každému dovozcovi. Komisia dodala, že všetky dovozy uskutočnené od 1. januára 2005 sa započítajú do kvóty na rok 2005.

- 38 Keďže nedošlo k žiadnemu ďalšiemu oznámeniu Komisie týkajúcemu sa dovoznej kvóty na rok 2005, žalobkyňa zaslala 1. marca 2005 Komisii žiadosť, v ktorej ju na základe článku 7 nariadenia a oznamu z roku 2004 žiadala o oznámenie jej rozhodnutia o pridelení kvóty na dovoz metylbromidu na kritické použitia v roku 2005 v Európskej únii. Uviedla v nej, že na získanie uvedenej kvóty má nárok, pretože 30. augusta 2004 predložila žiadosť požadovanú Komisiou v ozname z roku 2004. Žalobkyňa spomína e-mail Komisie z 10. decembra 2004 a pripomína, že odvtedy nedostala žiadnu doplňujúcu informáciu o tom, že jej dovozná kvóta pridelená nebola a že na svoju žiadosť z 30. augusta 2004 nedostala žiadnu odpoveď.

6. *Napadnutý akt*

- 39 Komisia na túto žiadosť odpovedala listom z 11. apríla 2005 (ďalej len „napadnutý akt“), v ktorom žalobkyni oznámila, že podľa nariadenia už pridelenie dovozných kvót žalobkyni nie je možné. V tejto súvislosti pripomína, že objem metylbromidu povoleného na individuálne kritické použitia bol rozhodnutý v súlade s postupom upraveným v článku 3 ods. 2 bode ii) nariadenia a v súlade s článkom 18 nariadenia.
- 40 Komisia v napadnutom akte uvádza, že uplatnenie článku 3 ods. 2 bodu ii) nariadenia vyžaduje identifikovanie užívateľov a uvedenie množstiev povolených na účely kritických použití. Identifikovala tak podniky vykonávajúce fumigáciu ako užívateľov, pretože na jednej strane článok 17 ods. 2 nariadenia členským štátom ukladá definovanie minimálnych kvalifikačných požiadaviek pre pracovníkov dotknutých používaním metylbromidu a na druhej strane je fumigácia jediným možným uplatnením tejto látky. Komisia uvádza, že podniky vykonávajúce fumigáciu budú odteraz musieť žiadať o povolenie na dovoz alebo výrobu

metylbromidu, ak žiadna zo zmluvných strán Montrealského protokolu nedisponuje zásobami recyklovaného alebo rekultivovaného metylobromidu.

- 41 Komisia tiež vysvetľuje, že podľa článku 4 ods. 2 bodu i) písm. d) nariadenia osem dovozcov, ktorí mali právo na dovozné kvóty na regulované použitie metylobromidu, pričom sa objem každej kvóty vypočítal podľa ich historického podielu na trhu v roku 1991, od 1. januára 2005 už nemôžu mať výhodu z kvót na kontrolované použitie metylobromidu.
- 42 Komisia ďalej uvádza, že prechodné obdobie podľa článku 4 ods. 2 bodu ii) nariadenia sa v tomto prípade neuplatní, a to v súlade s odsekmi 4 a 5 toho istého článku. Domnieva sa totiž, že podľa štruktúry článku 4 nariadenia má prednosť jeho odsek 4 bod i) písm. b). Podľa Komisie toto posledné uvedené ustanovenie stanovuje, že uvedenie na trh a použitie metylobromidu inými podnikmi než výrobcami alebo dovozcami bude možné po 31. decembri 2004, pretože žiadosti, pre ktoré boli udelené povolenia na kritické použitia, budú platiť od 1. januára 2005. Podľa Komisie z toho vyplýva, že podiely dovozcov na historickom trhu už nie sú právnym základom umožňujúcim stanovenie dovozov metylobromidu na kritické použitia.
- 43 Komisia vyvodzuje záver, poukazujúc na to, že dovozné kvóty boli nahradené prísne kontrolovanými kvótami na kritické použitia, ktoré budú pridelené fumigačným podnikom, a že európsky trh je otvorený pre každý podnik, ktorý má v úmysle dovážať metylobromid, pod podmienkou, že vlastní platné povolenie oprávňujúce ho na dovoz metylobromidu na kritické použitie.

7. Rozhodnutie 2005/625/ES

- 44 Rozhodnutím Komisie 2005/625/ES z 23. augusta 2005, ktorým sa stanovujú množstvá metylbromidu, ktoré je v období od 1. januára do 31. decembra 2005 povolené používať na účely kritického použitia v Európskom spoločenstve podľa nariadenia (Ú. v. EÚ L 219, s. 47) (pozri tiež bod 24 vyššie), Komisia podľa článku 3 ods. 2 bodu ii) nariadenia a podľa kritérií uvedených v rozhodnutí IX/6 stanovila množstvá metylbromidu povoleného používať na účely kritického použitia v Spoločenstve v období od 1. januára do 31. decembra 2005.

Konanie

- 45 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. mája 2005 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 46 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. júla 2005 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Žalobkyňa podala k tejto námietke svoje pripomienky 16. septembra 2005. Uznesením Súdu prvého stupňa (druhej komory) z 15. mája 2006 bolo konanie o námietke spojené s konaním vo veci samej, pričom o trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.
- 47 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku položil žalobkyňu a Komisii otázku. Účastníci konania na ne odpovedali v stanovenej lehote.

48 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. júna 2006 Komisia predložila svoje vyjadrenie k žalobe.

49 Na základe článku 47 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku Súd prvého stupňa rozhodol, že druhá výmena vyjadrení nie je nevyhnutná. Písomná časť konania bola vyhlásená za skončenú 5. júla 2006.

50 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 28. novembra 2006.

Návrhy účastníkov konania

51 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol tvrdenia uvedené na podporu námietky neprípustnosti,

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú, alebo, subsidiárne, spojil otázky týkajúce sa prípustnosti s preskúmaním veci samej, alebo, ďalej subsidiárne, vyhradil si rozhodnutie o aktívnej legitimácii až do vydania rozsudku vo veci samej,

- zrušil napadnutý akt,

- zaviazal Komisiu na pridelenie jej kvóty na obdobie dvanástich mesiacov podľa článku 7 nariadenia,

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

52 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. O prípustnosti

53 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti, v ktorej tvrdí, že návrh na uloženie príkazu týkajúceho sa pridelenia žalobkyňi dovoznej kvóty a žaloba o neplatnosť sú neprípustné.

O návrhu na uloženie Komisii príkazu prideliť žalobkyňi dovoznú kvótu

Tvrdenia účastníkov konania

- 54 Komisia sa domnieva, že v súlade s judikatúrou nie je Súd prvého stupňa oprávnený uložiť Komisii príkazy, ak rozhoduje o žalobe podanej podľa článku 230 ES, a preto je návrh na uloženie príkazu neprípustný.
- 55 Žalobkyňa odkazuje na článok 233 ES a podotýka, že v prípade zrušenia napadnutého aktu bude jedinou možnosťou Komisie ako vyhovieť rozsudku prideliť jej kvótu na obdobie dvanástich mesiacov. Žalobkyňa tvrdí, že jej návrh treba posudzovať v tejto súvislosti.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 56 Treba pripomenúť, že v rámci žaloby o neplatnosť založenej na článku 230 ES je právomoc súdu Spoločenstva obmedzená na preskúmanie zákonnosti napadnutého aktu a že podľa ustálenej judikatúry Súd prvého stupňa nemôže pri výkone svojich právomocí dávať inštitúciám Spoločenstva príkazy (rozsudok Súdneho dvora z 8. júla 1999, DSM/Komisia, C-5/93 P, Zb. s. I-4695, bod 36, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. februára 2000, ADT Projekt/Komisia, T-145/98, Zb. s. II-387, bod 83). V prípade zrušenia napadnutého aktu je však dotknutá inštitúcia povinná podľa článku 233 ES prijať opatrenia, ktoré vyžaduje výkon rozsudku vyhláseného v rámci žaloby o neplatnosť (rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. januára 1998, Ladbroke Racing/Komisia, T-67/94, Zb. s. II-1, bod 200, a ADT Projekt/Komisia, už citovaný, bod 84).

- 57 Z toho vyplýva, že návrh smerujúci k tomu, aby Súd prvého stupňa adresoval Komisii príkaz prideliť žalobkyni dovoznú kvótu, treba odmietnuť ako neprípustný.

O žalobe o neplatnosť

Tvrdenia účastníkov konania

- 58 Komisia tvrdí, že napadnutý akt nie je aktom vytvárajúcim právne záväzné účinky, ktorými môžu byť dotknuté záujmy žalobkyně a proti ktorému možno podať žalobu o neplatnosť, a preto je taká žaloba neprípustná.
- 59 Žalobkyňa sa domnieva, že žaloba je prípustná, ale navrhuje, aby Súd prvého stupňa preskúmal podstatu veci samej ešte predtým, než sa vysloví o prípustnosti žaloby. Domnieva sa, že prípustnosť tejto veci nemožno úplne posúdiť bez predchádzajúceho posúdenia veci samej.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 60 V snahe o riadny výkon spravodlivosti Súd prvého stupňa považuje vhodné za okolností daného prípadu posúdiť otázky vo veci samej ešte pre rozhodnutím o námietkach neprípustnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 1984, Tradax/Komisia, 64/82, Zb. s. 1359, bod 12, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. decembra 1999, Boehringer/Rada a Komisia, T-125/96 a T-152/96, Zb. s. II-3427, bod 58, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Súdneho dvora z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb. s. I-1873, bod 52).

2. O veci samej

- 61 Na podporu svojej žaloby o neplatnosť žalobkyňa predkladá štyri žalobné dôvody. Vo svojom prvom žalobnom dôvode tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila právny rámec zavedený nariadením a vo svojom druhom žalobnom dôvode tvrdí, že Komisia porušila článok 7 nariadenia. Tieto dva žalobné dôvody je vhodné skúmať spoločne. Žalobkyňa ďalej vo svojom treťom žalobnom dôvode tvrdí, že Komisia svojím konaním prekročila právny rámec stanovený článkom 7 nariadenia a poverenie, ktoré jej nariadením udelili Európsky parlament a Rada. Nakoniec, vo svojom štvrtom žalobnom dôvode tvrdí, že Komisia porušila zásadu právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.

O prvom a druhom žalobnom dôvode, založených na nesprávnom uplatnení platného právneho rámca a na porušení článku 7 nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

- 62 V rámci svojho prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že tým, že Komisia nepridelila dovozcom kvóty, nesprávne uplatnila právny rámec zavedený nariadením. Ak Komisia tvrdí, že od 1. januára 2005 môžu o povolenie na dovoz metylbromidu žiadať len fumigátori a že dovozcovia už výhodu z kvót mať nemôžu, zamieňa tým ustanovenia nariadenia týkajúce sa schválených kvót a postupu výpočtu ich objemu s ustanoveniami a postupmi týkajúcimi sa zhodnosti podnikov s povolením na dovoz tak stanovených objemov.

63 Konkrétnejšie sa žalobkyňa domnieva, že podľa článku 3 ods. 2 bodu ii) nariadenia Komisia určí objem kvót podľa postupu definovaného v článku 18 ods. 2 nariadenia a kritérií stanovených v rozhodnutí IX/6. Žalobkyňa tak nespochybňuje, že objem povolených kvót po 1. januári 2005 sa už nepočíta na základe historických objemov výroby ôsmich dovozcov.

64 To však podľa nej neznamená, že dovozcom, ktorí mali pred 1. januárom 2005 právo na dovozné kvóty pre kontrolované použitie metylbromidu, možno brániť v ďalšom vykonávaní ich činnosti. Taký výklad by bol v rozpore s článkami 6 a 7 nariadenia, ktoré dovozcom, a nie užívateľom, udeľujú právo získať povolenia na dovoz a kvóty na obdobie dvanástich mesiacov. Okrem toho sú dovozcovia tiež podľa článku 4 ods. 5 nariadenia oprávnení previesť svoje právo na iného dovozcu.

65 Výklad Komisie by ďalej znamenal, že existujúci dovozcovia musia svoju činnosť prestať vykonávať, pretože sú z nového systému dovozu naplánovaného Komisiou vylúčení. To ohrozuje zásadu slobodného výkonu povolania, ktorá podľa žalobkyne patrí do právneho dedičstva spoločného právnym poriadkom všetkých členských štátov a je súčasťou všeobecných zásad práva Spoločenstva.

66 Výklad Komisie by nakoniec viedol k narušeniu hospodárskej súťaže, a nie k jej otvoreniu, pretože dovozcom bráni vstúpiť do konkurencie s užívateľmi na trhu dovozu a predaja metylbromidu.

- 67 V rámci svojho druhého žalobného dôvodu sa žalobkyňa domnieva, že článok 7 nariadenia Komisii výslovne ukladá podriaďiť prepustenie kontrolovaných látok, medzi nimi metylbromidu, do voľného obehu v Spoločenstve kvótam pridelovaným priamo dovozcom pre každé dvanásťmesačné obdobie, počínajúc 31. decembrom 1999.
- 68 V bode IX oznamu z roku 2004 Komisia podľa žalobkyne uznala, že je povinná pridelovať kvóty dovozcom. Následná výmena korešpondencie navyše potvrdzuje, že Komisia vedela o tom, že žalobkyňa mala individuálne právo na získanie osobnej kvóty na dvanásť mesiacov v roku 2005. Žalobkyňa sa teda domnieva, že niet pochyb o tom, že podľa sekundárneho práva jej Komisia bola povinná kvóty prideliť. V súlade s oznamom z roku 2004 žalobkyňa zaslala Komisii 30. augusta 2004 svoje vyhlásenie, aby mohla dovážať metylbromid v roku 2005.
- 69 Žalobkyňa podotýka, že Komisia opomenula v napadnutom akte spomenúť článok 7 nariadenia, hoci svoju žiadosť v liste z 1. marca 2005 výslovne na tomto ustanovení založila. Komisia len uvádza, že fumigátori majú možnosť získať dovozné kvóty, čo žalobkyňa nepopiera. Žalobkyňa však sponchybňuje, že záver, podľa ktorého na jednej strane dovozcovia, ktorí mali v tom čase právo na dovozné kvóty, už z nich nemôžu mať výhodu od 1. januára 2005, a na druhej strane, že kvóty dovozcov boli nahradené kvótami pridelenými fumigačným podnikom. Domnieva sa, že toto tvrdenie je v rozpore s článkom 7 nariadenia a že porušuje práva žalobkyne na dovozné kvóty pridelené týmto ustanovením.
- 70 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, Komisia tvrdí, že právny režim, ktorý sa uplatní na dovoz metylbromidu, sa zmenil k 1. januáru 2005 podľa článku 4 ods. 2 bodu ii) nariadenia. Komisia uvádza, že Spoločenstvo muselo k tomuto dátumu použitie metylbromidu zakázať s výnimkou, medzi iným, kritického použitia. Režim zavedený článkom 4 ods. 2 bodom i) nariadenia už nemôže slúžiť ako základ pre pridelovanie dovozných povolení po 31. decembri 2004 v súlade s rozhodnutím IX/6 a článkom 3

ods. 2 bodom ii) nariadenia. Od 1. januára 2005 sú o také povolenie povinní žiadať fumigátori, a to ešte skôr, než požiadajú dovozcov, medzi ktorých patrí žalobkyňa, o dovoz množstva metylbromidu, pre ktoré bolo pridelené povolenie. Komisia sa domnieva, že zmena postavenia žalobkyne vyplýva priamo z článku 3 ods. 2 bodu ii) nariadenia, ktorý ukončil pridelovanie kvót vypočítaných podľa historických množstiev. Táto zmena však podľa Komisie neznamená, že spoločnosti, akými je žalobkyňa, musia prestať vykonávať svoju činnosť.

- 71 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, Komisia pripomína, že článok 7 nariadenia stanovuje, že kvóty sa musia prideliť podnikom. Keďže článok 7 písm. b) nariadenia odkazuje na kritické použitie, Komisia sa domnieva, že toto ustanovenie treba čítať a chápať v zmysle článku 3 ods. 2 nariadenia, aby bolo možné určiť, ktorým podnikom treba presne, od 1. januára 2005, kvóty na kritické použitie metylbromidu povoliť. Tak sú podnikmi, ktorým sa musia prideliť kvóty, fumigátori, a nie dovozcovia. Komisia sa domnieva, že článok 7 nariadenia vyplýva logicky z článku 6 definujúceho zásadu, že dovoz metylbromidu nie je voľný, ale podlieha získaniu a predloženiu platného dovozného povolenia. Tieto dva články sa navzájom dopĺňajú.

- 72 Komisia ďalej tvrdí, že oznam z roku 2004 a jej e-mail z 10. decembra 2004 majú všeobecný charakter, že sa oba týkajú látok, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu a že výslovne neuvádzajú, že kvóty sa pridelia dovozcom na kritické použitie metylbromidu v roku 2005. V rozpore s tým Komisia zdôrazňuje, že bod II písm. a) oznamu z roku 2004 odkazuje na článok 3 ods. 2 písm. ii) nariadenia, a teda uvádza, že kvóty sa pridelia v súlade s týmto ustanovením. Komisia okrem toho na pojednávaní podotkla, že oznam z roku 2004 sa týmto odkazom líši od oznamu z roku 2003.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 73 Predovšetkým treba zdôrazniť, že pre systém zavedený Komisiou k 1. januáru 2005 je charakteristická skutočnosť, že Komisia definovala užívateľov v zmysle článku 3 ods. 2 bodu ii) nariadenia, ktorí môžu mať výhodu z odchýlky na kritické použitie, a to ako fumigátorov. Komisia tiež podľa článku 7 nariadenia rozhodla, že dovozcovia už nepožívajú výhodu z dovozných kvót, ale že kvóty sa v roku 2005 pridelia fumigátorom ako užívateľom. Systém tiež stanovuje, že operácia dovozu vyžaduje pridelenie povolenia jednak fumigátorovi a tiež dovozcom. Komisia ďalej v rámci nového systému rozhodla obmedziť dovoz metylbromidu dovozcami prípad od prípadu, pretože povolenia sa pridelovali len pri splnení podmienok uvedenia na trh podľa článku 4 ods. 4 bodu i) písm. b) druhej zarážky nariadenia. Dozovcovia tak už nemôžu vytvárať zásoby metylbromidu určeného na predaj užívateľom.
- 74 Pokiaľ ide o údajné porušenia článku 7 nariadenia a o tvrdenie žalobkyne, že systém zavedený Komisiou k 1. januáru 2005 nie je správnym uplatnením príslušných ustanovení nariadenia, treba na prvom mieste pripomenúť, že znenie článku 7 nariadenia, ktorým sa riadi nielen dovoz metylbromidu, ale tiež dovoz všetkých kontrolovaných látok pochádzajúcich z tretích štátov, neupresňuje, že sa dovozné kvóty musia prideliť dovozcom, ale stanovuje, že sa musia prideliť podnikom, pričom tento pojem podľa definície stanovenej článkom 2 nariadenia zahŕňa výrobcov, recyklovateľov, užívateľov a dovozcov kontrolovaných látok. Preto znenie článku 7 nariadenia ponecháva na Komisii, aby rozhodla v súvislosti s otázkou, ktoré kategórie podnikov uvedených v článku 2 nariadenia, medzi ktoré patria fumigátori ako užívatelia, budú požívať výhodu z kvót podľa tohto ustanovenia. Z toho vyplýva, že článok 7 nezaväzuje Komisiu prideliť dovozné kvóty dovozcom.

75 Na druhom mieste treba zdôrazniť, že článok 3 nariadenia v súlade so svojím odsekom 2 bodom i) písm. d) zakazuje výrobu metylbromidu po 31. decembri 2004. Ďalej, vo svojom odseku 2 bode ii) stanovuje, že Komisia uplatní kritériá stanovené v rozhodnutí IX/6, aby každý rok určila použitia, pre ktoré je možné v rámci Spoločenstva povoliť výrobu, dovážanie a použitie metylbromidu do Spoločenstva po 31. decembri 2004, a aby určila množstvá a použitia, ktoré sa povolia, a takých užívateľov, ktorí môžu mať výhody z takýchto kritických výnimiek. Článok 3 ods. 2 bod ii) nariadenia tiež stanovuje, že výroba a dovážanie sa povolí iba vtedy, ak nie sú od žiadnej zmluvnej strany Montrealského protokolu dostupné žiadne primerané alternatívy alebo recyklovaný alebo rekultivovaný metylbromid.

76 Treba tiež zdôrazniť, že článok 4 nariadenia vo svojom odseku 2 bode i) písm. d) zakazuje uvedenie na trh kontrolovaných látok po 31. decembri 2004 s výhradou odsekov 4 a 5. Odsek 4 bod i) písm. b) druhá zarážka stanovuje, že zákaz podľa odseku 2 bodu i) písm. d) sa neuplatní na uvedenie na trh a na použitie metylbromidu, ak sa používa na splnenie povolených požiadaviek pre kritické použitie takých užívateľov identifikovaných v súlade s článkom 3 ods. 2 nariadenia.

77 Z toho vyplýva, že v súlade s týmito dvoma článkami nariadenia sa použitie a uvedenie metylbromidu na trh v roku 2005 prísne obmedzí na kritické použitie. Z týchto ustanovení vyplýva, že metylbromid môže byť v Spoločenstve dostupný len v prípade presnej potreby kritického použitia.

78 Na treťom mieste treba pripomenúť, že článok 6 ods. 1 nariadenia stanovuje, že dovoz metylbromidu do Spoločenstva podlieha získaniu dovozných povolení, ale že nešpecifikuje ani ich príjemcov, ani počet povolení, ktoré sa majú na operáciu dovozu prideliť. Preto je pridelenie dvoch povolení pre každý dovoz, najprv užívateľovi a potom dovozcovi, stanovené systémom zavedeným Komisiou

k 1. januáru 2005 v súlade s týmto ustanovením. Ďalej, články 6 a 7 nariadenia sú doplnujúcimi ustanoveniami v tom zmysle, že sa oba spoločne týkajú kontroly a obmedzenia množstiev kontrolovaných látok dovezených do Spoločenstva.

- 79 Preto so zreteľom na obmedzenia výroby, použitia a uvedenia metylbromidu na trh stanovené článkami 3 a 4 nariadenia zo štruktúry nariadenia vyplýva, že tieto články 6 a 7 majú za cieľ zabezpečiť, aby dovoz metylbromidu neprekročil striktné potreby špecificky identifikovaného kritického použitia.
- 80 Výklad článkov 3, 4, 6 a 7 nariadenia, ktorý uplatnila Komisia a podľa ktorého už dovozné kvóty neprideluje dovozcom a obmedzuje dovoz metylbromidu od prípadu k prípadu, čím dovozcom bráni vytvárať zásoby, teda dáva týmto ustanoveniam potrebný účinok a zabezpečuje ich koherentné uplatňovanie, ktoré zodpovedá štruktúre a cieľom nariadenia smerujúceho najmä k obmedzeniu výroby a použitia metylbromidu s cieľom ochrany ozónovej vrstvy.
- 81 Túto analýzu nespochybňuje skutočnosť, že článok 7 nariadenia výlučne nestanovuje zmenu, k 1. januáru 2005, jeho režimu uplatňovania, pokiaľ ide o metylbromid. Z úvah uvedených v bodoch 74 až 80 vyššie vyplýva, že Komisia nezamieňa, ako to tvrdí žalobkyňa, dva odlišné režimy, teda jednak podľa článkov 3 a 4 nariadenia a jednak podľa článkov 6 a 7 nariadenia, ale že oprávnene prijala výklad týchto ustanovení ako celok zodpovedajúci štruktúre nariadenia.

- 82 Tiež, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa porušenia článku 4 ods. 5 nariadenia, podľa ktorého môže každý dovozca oprávnený uvádzať na trh kontrolované látky toto svoje právo previesť v Spoločenstve na ďalších dovozcoch s podobným oprávnením, treba pripomenúť, že v súlade s článkom 4 ods. 2 bodom i) písm. d) nariadenia už výrobcovia a dovozcovia nie sú po 31. decembri 2004 oprávnení uvádzať metylbromid na trh, s výnimkou množstiev povolených od prípadu k prípadu podľa článku 4 ods. 4 bodu i) písm. b) druhej zarážky a článku 3 ods. 2 bodu ii) nariadenia. Z toho jednak vyplýva, že právo prenosu, ktoré dovozcovia zakladajú v roku 2005 na článku 4 ods. 5 nariadenia, je obmedzené len na množstvá povolené od prípadu k prípadu, a že na druhej strane dovozcovia môžu toto právo obmedzeného prenosu vykonať bez toho, aby disponovali dovoznou kvótou, čo žalobkyňa na pojednávaní uznala. Preto článok 4 ods. 5 nariadenia nezaväzuje Komisiu prideliť dovozné kvóty dovozcom.
- 83 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že Komisia nebola podľa nariadenia povinná prideliť v roku 2005 dovoznú kvótu žalobkyni ako dovozcovi a že nový systém zavedený Komisiou od 1. januára 2005 je dovoleným vykonaním článkov 3, 4, 6 a 7 nariadenia, ktorý je s týmito ustanoveniami v súlade. Za týchto podmienok nie je nevyhnutné skúmať otázku, či Komisia mohla postupovať inak a dovozné kvóty pridelovať po 31. decembri 2004 dovozcom.
- 84 Pokiaľ ide o odkaz žalobkyne na oznam z roku 2004, treba pripomenúť, že Komisia v jeho bode II upresnila, že dovozné kvóty stanovené v článku 7 nariadenia sa v roku 2005 pridelia pre metylbromid používaný na účely kritického použitia v súlade s rozhodnutím IX/6 a článkom 3 ods. 2 bodom ii) nariadenia, ktorý stanovuje, že výroba a dovážanie sa povolí iba vtedy, ak nie sú od žiadnej zmluvnej strany protokolu dostupné žiadne primerané alternatívy alebo recyklovaný alebo rekultivovaný metylbromid. Komisia okrem toho na pojednávaní uviedla, že oznam z roku 2004 sa týmto odkazom na rozhodnutie IX/6 a článok 3 ods. 2 bodu ii) nariadenia líši od znenia oznamu z roku 2003, ktorý taký odkaz neuvádzal. Z toho vyplýva, že informovaný čitateľ, akým je žalobkyňa, mohol z oznamu z roku 2004 vyvodiť, že

Komisia má v úmysle v roku 2005 už neuplatňovať článok 7 nariadenia tým istým spôsobom ako v roku 2004, ale že v roku 2005 sa pridelenie dovozných kvót vykoná v súlade s rozhodnutím IX/6 a článkom 3 ods. 2 bodom ii) nariadenia. Nakoniec, znenie bodov II a IX oznamu z roku 2004, pokiaľ odkazujú na výrobcov a dovozcov, a nie na fumigátorov, možno vysvetliť tým, že oznam z roku 2004 sa týka všetkých látok poškodzujúcich ozónovú vrstvu, ako to tvrdí Komisia, a že konkrétny prípad metylbromidu nie je predmetom osobitného zaobchádzania. Preto sa Súd prvého stupňa domnieva, že oznam z roku 2004 nespochybňuje rozhodnutie Komisie žalobkyni neprideliť dovoznú kvótu v roku 2005.

85 Nakoniec treba konštatovať, že argumentácia žalobkyne vychádzajúca z e-mailu z 10. decembra 2004 nemôže uspieť. Treba pripomenúť, že nejde o individuálny e-mail zaslaný žalobkyni na účely ubezpečenia o pridelení individuálnej kvóty metylbromidu na kritické použitie, ale o e-mail zaslaný všetkým užívateľom stránky ODS, ktorý oznamuje uverejnenie všetkých kvót, pre všetky kontrolované látky a pre všetky ich použitia. Z toho vyplýva, že tento e-mail nespochybňuje výklad nariadenia uplatnený Komisiou.

86 Súd prvého stupňa sa tiež domnieva, že výklad Komisie nemožno považovať za narúšajúci hospodársku súťaž na trhu. Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, dovozcom sa totiž nebráni vstúpiť do konkurencie s fumigátormi na trhu dovozu a predaja metylbromidu. Ako to tvrdí Komisia, zmena k 1. januáru 2005 nijak neznamená, že spoločnosti, akými je žalobkyňa, musia prestať svoju činnosť vykonávať. Len naznačuje, že títo prevádzkovatelia viac nemôžu žiadať o dovozné povolenia na účely vytvárania zásob tohto výrobku, ktorý následne predajú skutočným užívateľom.

- 87 Nakoniec treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry nie je právo slobodného výkonu povolania absolútnou výsadou, ale sa musí vnímať vo vzťahu k jeho úlohe v spoločnosti. Preto ho možno obmedziť pod podmienkou, že tieto obmedzenia zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sleduje Spoločenstvo, a že vzhľadom na sledovaný cieľ nie sú neprímeraným a neúnosným zásahom, ktorý porušuje samotnú podstatu takto zaručených práv (rozsudky Súdneho dvora z 13. júla 1989, Wachauf, 5/88, Zb. s. 2609, body 17 a 18, a z 30. júna 2005, Alessandrini a i./Komisia, C-295/03 P, Zb. s. I-5673, bod 86).
- 88 V tomto prípade nový systém zavedený Komisiou k 1. januáru 2005 len zmenil okolnosti výkonu operácií dovozu metylbromidu a neznamená, že žalobkyňa musí prestať vykonávať svoju činnosť. Pritom za predpokladu, že by ho bolo možné považovať za prekážku, Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že všeobecným záujmom sledovaným Spoločenstvom je v tomto prípade ochrana ozónovej vrstvy, a domnieva sa, že jeho prípadné obmedzenie možno v každom prípade odôvodniť tým, že ide o uplatňovanie nariadenia, ktoré je s ním v súlade (body 74 až 83 vyššie), a nemožno ho považovať za neprímerané alebo neúnosné, ani ako hrozbu samotnej podstate tohto práva, pretože žalobkyňa môže naďalej vykonávať svoju skoršiu hospodársku činnosť.
- 89 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba prvý a druhý žalobný dôvod zamietnuť.

O tretom žalobnom dôvode založenom na nedostatku právomoci (acte ultra vires)

Tvrdenia účastníkov konania

- 90 Žalobkyňa sa domnieva, že tým, že jej Komisia nepridelila kvótu na dovoz metylbromidu do Európskej únie, svojím konaním prekročila právny rámec

definovaný v článku 7 nariadenia, a tým poverenie udelené jej v tomto nariadení Európskym parlamentom a Radou.

- 91 Podľa žalobkyne je ustálenou judikatúrou, že vykonávacie opatrenie, ktoré sa prijalo na základe ustanovení základného nariadenia, treba zrušiť, ak mení, bez toho, aby bolo prijaté legislatívnou cestou vyžadovanou Zmluvou, rozsah uložených povinností. Keďže sa javí, že vykonávacie opatrenie stanovuje odlišné kritériá, než aké vyžaduje základné opatrenie, nemožno ho prijať bez predchádzajúcej porady s Európskym parlamentom.
- 92 Tiež v tomto prípade článok 7 nariadenia ukladá Komisii povinnosť prideliť dovozné kvóty na prepustenie metylbromidu do voľného obehu v Spoločenstve. Len zákonodarca Spoločenstva je oprávnený rozhodnúť, že po 31. decembri 2004 už nie je vhodné dovozné kvóty pridelovať dovozcom. Až do prijatia takéhoto rozhodnutia je Komisia povinná ďalej pridelovať dovozné kvóty a každé jej odmietnutie tak urobiť je nezákonné.
- 93 Komisia sa domnieva, že tretí žalobný dôvod opakuje zmysel druhého žalobného dôvodu a odkazuje na úvahy, ktoré už vyložila v súvislosti s ním. Zdôrazňuje však, že kvóty metylbromidu určené na kritické použitie v skutočnosti určila rozhodnutím 2005/625 a podotýka, že žalobkyňa dovozné povolenia dostala, a teda mohla svoju činnosť vykonávať.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 94 Treba pripomenúť, že v rámci preskúmania prvého a druhého žalobného dôvodu Súd prvého stupňa rozhodol, že článok 7 nariadenia Komisii neukladá prideliť

žalobkyni dovoznú kvótu na rok 2005 a že vykonanie nariadenia Komisiou v rámci nového systému zavedeného k 1. januáru 2005 je zlučiteľné s ustanoveniami nariadenia. Pritom, pokiaľ napadnutý akt žalobkyni oznamuje, že podľa nového systému už nemôže disponovať dovoznou kvótou, ide o opatrenie Komisie platne založené na nariadení a nie je aktom *ultra vires*. Preto Komisia napadnutým aktom neprekročila ani právomoci Rady, ani Európskeho parlamentu.

95 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod treba zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty

Tvrdenia účastníkov konania

— Tvrdenia žalobkyne

96 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia neuznaním jej práva na získanie dovoznej kvóty na základe článku 7 nariadenia, oznamu z roku 2004 a následných vymenených e-mailov narušila legitímnu dôveru žalobkyne, že získala dovoznú kvótu, a porušila tak zásadu právnej istoty.

- 97 Zásada právnej istoty podľa žalobkyne znamená, aby osoby, na ktoré sa vzťahuje zákon, neboli v neistote, pokiaľ ide o ich práva a povinnosti, aby pravidlá Spoločenstva s určitosťou a bez akejkoľvek nejednoznačnosti definovali práva osôb, ktorých sa dotýkajú, a aby sa prijali opatrenia na zabezpečenie toho, že postavenia a právne vzťahy upravované uvedenými pravidlami zostanú predvídateľné. V tomto prípade odmietnutie Komisiou priznať žalobkyni dovoznú kvótu a rozhodnutie nahradiť kvóty dovozcov kvótami pridelenými užívateľom vedú k tomu, že celý systém dovážania metylbromidu do Európskej únie je nepredvídateľný a nezlučiteľný s nariadením.
- 98 Pojem legitímna dôvera je podľa žalobkyne logickým dôsledkom zásady právnej istoty a vyžaduje, aby sa nenarušila dôvera tých, ktorí konajú v dobrej viere na základe zákona, akým tento je alebo sa zdá byť. Judikatúra potvrdzuje, že samotná správna prax alebo nečinnosť, pokiaľ nie je v rozpore s platnou právnou úpravou a nepredstavuje výkon voľnej úvahy, môže vyvolať legitímnu dôveru dotknutej osoby, a tak sa dôvera nemusí nevyhnutne zakladať na oznámení so všeobecnou platnosťou (rozsudok Súdneho dvora z 1. októbra 1987, Spojené kráľovstvo/Komisia, 84/85, Zb. s. 3765, a uznesenie predsedu Súdneho dvora z 10. júna 1988, Sofrimport/Komisia, C-152/88 R, Zb. s. 2931; rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 2004, MCI/Komisia, T-310/00, Zb. s. II-3253, bod 112).
- 99 Legitímna dôvera žalobkyne, že získala kvótu na dovoz metylbromidu na rok 2005 vyplývala presne zo znenia článku 7 nariadenia a písomných vyhlásení Komisie, medzi nimi oznamu z roku 2004 a jej rôznych e-mailov adresovaných žalobkyni. Žalobkyňa uvádza, že na základe tejto dôvery predložila svoje vyhlásenie z roku 2004 a oprávnene očakávala pridelenie dovoznej kvóty na rok 2005. Komisia tým, že jej odmietla prideliť kvótu na dovoz metylbromidu na rok 2005, porušila legitímnu dôveru žalobkyne.

— Tvrdenia žalovanej

100 Komisia sa domnieva, že žalobkyni nedala presné uistenia o tom, že jej bude pridelená kvóta na účely prepustenia na trh metylbromidu v roku 2005. Domnieva sa tiež, že pozorný a obozretný hospodársky subjekt, akým je žalobkyňa, vedel alebo mal vedieť, že od 1. januára 2005 bolo zakázané používať alebo uvádzať na trh metylbromid pre svoju potrebu, pričom tento zákaz bol uvedený v článku 4 ods. 2 bode i) písm. d) nariadenia. Komisia sa domnieva, že žalobkyňa tiež vedela, že po tomto dátume bude povolené len kritické použitie metylbromidu, a to v súlade s článkom 4 ods. 4 bodom i) písm. b) nariadenia. Z toho podľa Komisie vyplýva, že žalobkyňa vedela, že systém zavedený článkom 4 ods. 2 bodom i) písm. a) až c) nariadenia, podľa ktorého sa kvóty pridelujú dovozcom zaregistrovaným na základe referenčných množstiev v roku 1991, sa už od 1. januára 2005 uplatňovať nemôže. Komisia sa domnieva, že žalobkyňa očakávala, že sa systém kvót a ich spôsob pridelovania na kritické použitie metylbromidu od tohto dátumu zmení.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

101 Pokiaľ ide na prvom mieste o údajné porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, treba predovšetkým pripomenúť, že článok 7 nariadenia, identifikujúci len podniky, a nie dovozcov, dovozcom nezabezpečuje pridelenie kvót a že legitímna dôvera, o akej hovorí žalobkyňa, už vôbec nevyplýva z článkov 3, 4 a 6 nariadenia.

102 Ďalej, v bode 84 vyššie už bolo uvedené, že odkaz v bode II oznamu z roku 2004 na rozhodnutie IX/6 a na článok 3 ods. 2 bod ii) nariadenia uvádza, že pridelovanie dovozných kvót sa bude po 1. januári 2005 vykonávať v súlade s týmito

ustanoveniami. Okrem toho už bolo v bode 84 vyššie rozhodnuté, že oznam z roku 2004 sa týmto odkazom líši od textu oznamu z roku 2003, z čoho vyplýva, že informovaný čitateľ, akým je žalobkyňa, mohol z oznamu z roku 2004 vyvodiť, že Komisia mala v úmysle v roku 2005 svoju skoršiu prax zmeniť. Preto treba vyvodiť záver, že oznam z roku 2004 nezabezpečuje dovozcom pridelenie dovozných kvót.

103 Treba zdôrazniť, že podľa Komisie z judikatúry vyplýva, že pozorný a obozretný hospodársky subjekt, ktorý je schopný predvídať prijatie opatrenia Spoločenstva spôsobilého ovplyvniť jeho záujmy, sa nemôže dovolávať zásady ochrany legitímnej dôvery v prípade prijatia tohto opatrenia (rozsudok z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 147, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. októbra 1996, Efisol/Komisia, T-336/94, Zb. s. II-1343, bod 31). V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žalobkyňa je jedným z ôsmich dovozcov, ktorí boli až do roku 2004 jediní oprávnení dovážať metylbromid do Spoločenstva, a že každá zmena režimu uplatniteľného na metylbromid zohráva hospodársky význam pre ich dovoznú činnosť. Za týchto okolností sa Súd prvého stupňa domnieva, že podnik starostlivo vykonávajúci svoju činnosť si mal vyžiadať presné informácie týkajúce sa blížiacich sa zmien. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žalobkyňa uznala, že na základe článkov 3 a 4 nariadenia s účinnosťou od 1. januára 2005 očakávala pre metylbromid zmeny režimu.

104 Za okolností tohto prípadu teda bola žalobkyňa povinná postupovať starostlivo.

105 Treba tiež pripomenúť, že podľa judikatúry sa nik nemôže dovolávať porušenia zásady ochrany legitímnej dôvery, pokiaľ mu administratíva neposkytla konkrétne záruky (rozsudky Belgicko a Forum 187/Komisia, už citovaný, bod 147, a Efisol/Komisia, už citovaný, bod 31). V tomto prípade Komisia oprávnene tvrdí, že žalobkyni neposkytla konkrétne záruky.

- 106 Z judikatúry tiež vyplýva, že verejne známa predošlá správna prax Komisie môže pri chýbajúcich informáciách v opačnom zmysle vyvolať legitímnu dôveru o uplatnení tých istých pravidiel, a to najmä ak sa oznámenia dotknutej inštitúcie Spoločenstva nelíšia od jej skorších oznámení (rozsudok MCI/Komisia, už citovaný, bod 112, pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Spojené kráľovstvo/Komisia, už citovaný, body 9 až 27, uznesenie Sofrimport/Komisia, už citované, body 17 až 23). Tieto zásady nemožno na tento prípad uplatniť. V tomto prípade sa totiž bod II oznamu z roku 2004 odlišuje odkazom na rozhodnutie IX/6 a článok 3 ods. 2 bod ii) nariadenia, z ktorého vyplýva, že v roku 2005 sa už dovozné kvóty nebudú prideľovať podľa predošlej praxe Komisie, ale v súlade s týmto ustanovením.
- 107 Nakoniec treba pripomenúť, že e-mail Komisie z 10. decembra 2004 bol zaslaný všetkým užívateľom stránky ODS a že oznamoval uverejnenie všetkých kvót, pre všetky kontrolované látky a pre všetky ich použitia. Z toho vyplýva, že žalobkyňa tak nedostala záruky o pridelení individuálnej kvóty metylbromidu na kritické použitie. Pokiaľ žalobkyňa odkazuje tiež na ďalšie e-maily Komisie, treba podotknúť, že v tejto súvislosti nepredložila žiadne dôkazy, a e-maily, na ktoré odkazuje, bližšie neidentifikovala.
- 108 Pokiaľ ide na druhom mieste o údajné porušenie zásady právnej istoty, treba pripomenúť, že zásada právnej istoty predstavuje základnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá najmä vyžaduje, aby právna úprava bola jasná a presná, tak aby osoby podliehajúce súdnej právomoci mohli bez pochybností poznať svoje práva a povinnosti a podniknúť primerané kroky. Keďže je však právnenému predpisu vlastný určitý stupeň neistoty, pokiaľ ide o jeho význam a dosah, treba preskúmať, či predmetný právny predpis trpí takouto nejednoznačnosťou, ktorá vytvára prekážku pre to, aby osoby podliehajúce súdnej právomoci mohli s dostatočnou istotou vyriešiť prípadné pochybnosti o dosahu alebo význame tohto predpisu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. apríla 2005, Belgicko/Komisia, C-110/03, Zb. s. I-2801, body 30 a 31).

- 109 V tomto prípade treba konštatovať, že so zreteľom predovšetkým na ustanovenia nariadenia (pozri body 74 až 83 vyššie), ale tiež na znenie oznamu z roku 2004 (pozri body 84 a 102 vyššie), nebolo ani odmietnutie udelenia dovoznej kvóty požadovanej žalobkyňou, ani nahradenie dovozných kvót pridelovaných užívateľom pre dovozcov v postavení žalobkyne nepredvídateľné. Z toho vyplýva, že ani oznam z roku 2004 nebránil osobám podliehajúcim súdnej právomoci v tom, aby s dostatočnou istotou vyriešili prípadné pochybnosti o dosahu a význame článku 7 nariadenia.
- 110 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba štvrtý žalobný dôvod zamietnuť.
- 111 Keďže boli štyri žalobné dôvody uvádzané žalobkyňou na podporu jej návrhu na zrušenie napadnutého aktu zamietnuté, treba tento návrh vyhlásiť za nedôvodný bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o námietke neprípustnosti vznesenej Komisiou.
- 112 Za týchto okolností treba žalobu zamietnuť ako celok.

O trovách

- 113 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Komisie.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. mája 2007.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. Pirrung